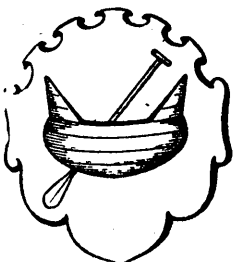

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 28-03.
Adminstr. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 50.—; 1/2 kolumny — zł. 25.—; 1/4 kol. — zł. 15; 1/8 kol. — zł. 7.50. Drobne po 5 gr. za 1 wyraz; najmniejsze ogłoszenie gr. 50.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Geny egzemplarza zł. 0.30.

Nr. 7 (487)

Łódź, dnia 12 lutego 1929 r.

Rok XI

Treść numeru: Inkorporacje terenów podmiejskich w dotychczasowym rozwoju m. Łodzi, Edw. Rosset. — Protokół I (III sesji posiedzenia Rady Mi. jskiej (dok.) — Sprawozdanie z działalności Oddziału Sanitarnego za m-c listopad 1928 r. — Biuletyn Statystyczny (statystyka sprzedanych biletów kolejowych). — Kronika miejska. — Z życia miast polskich. Ogłoszenia.

EDWARD ROSSET

Naczelnik Wydz. Statystycznego.

Inkorporacje terenów podmiejskich w dotychczasowym rozwoju miasta Łodzi.

I.

Na progu ubiegłego stulecia Łódź zajmowała obszar, wynoszący 828 ha. Planu sytuacyjnego miasto nie posiadało. Dopiero w 1812 r. z polecenia rządu Księstwa Warszawskiego przeprowadzony został po raz pierwszy pomiar miasta Łodzi. Plany pomiarowe, wykonane przez Johnney'a, nie były zbyt dokładne. Wobec tego w 1819 roku dokonano powtórnego pomiaru miasta. Tym razem plany pomiarowe zostały sporządzone z większą dokładnością. Wykonał je geometra Plebanowski.

W związku z przeznaczeniem Łodzi na osadę przemysłową przystąpiono z początkiem 1821 r. do pierwszej regulacji miasta. Regulacja miała na celu urządzenie dzielnicy fabrycznej. Na ten cel przeznaczono wolne tereny, położone w południowej części miasta. W ten sposób zapoczątkowane zostało urządzenie nowej dzielnicy, zwanej Osadą Sukienniczą. Zgodnie z planem regulacyjnym dokonano parcelacji omawianych terenów, tworząc 202 placów budowlanych.

Prace nad regulacją miasta wykazały, że terytorjum Łodzi jest zbyt szczupłe, aby mogło uczynić zadość potrzebom rodzącego się przemysłu. Wyłoniła się wówczas myśl rozszerzenia granic miasta. Realizacja tej myśli nie trwała długo. W tym samym roku (1821) włączono do Łodzi sąsiedni folwark Stara Wieś i Wójtostwo Łódzkie, należące do klucza Gałkówek, ekonomji rządowej Łaznów. Przyłączone nowe dzielnice zajmowały przestrzeń 188 ha. Dzięki tej inkorporacji obszar miasta wzrósł do 1 016 ha.

Zapoczątkowanie akcji regulacyjnej i szybko postępujący wzrost zaludnienia Łodzi uczyniły aktualną sprawę regulacji dzielnicy staromiejskiej. Zawiązał się w tym celu specjalny komitet w następującym składzie: adjunkt dozorca miast obwodu łęczyckiego Zawadzki, budowniczy obwodu Dierring, geometr Viebig i burmistrz miasta Łodzi Czarkowski. W październiku 1823 r. prace nad regulacją Starego Miasta zostały ukończone. Regulacją objęto następujące ulice: Piotrkowską (ku traktowi zgierskiemu), Brzezińską (ku wschodowi), Kościelną, Cygańską, Przechód, Górki, Nową, Stodolnianą, Drewnowską, Podrzeczną, Rynek, Wolborską i Zakręt.

W 1825 roku nastąpiło dalsze rozszerzenie granic Łodzi. Geneza tej inkorporacji wiąże się z pobytem w Łodzi cara rosyjskiego, Aleksandra I, którego — jak utrzymują dawne kroniki — olśnił niezwykły rozwój tej doniedawna małej i biednej miejsciny. Według świadectwa Flatta, cesarz zwrócił uwagę na sprawę rozszerzenia terytorjum Łodzi i zgodnie z objawioną przezeń wolą, przedłużono znacznie założoną w 1821 r. Osadę Sukienniczą. Urządzono wówczas nową Osadę Prządniczą, którą zwano też Łódką. Pod tę osadę zajęto wieś Wólkę, Wójtostwo Zakrzewskie (należące poprzednio do ekonomji Łaznów) i część lasu rządowego z leśnictwa Łaznów. Przyłączone do miasta obszary zajmowały przestrzeń 1.009 ha. Obszar miasta Łodzi po tej inkorporacji wzrósł do 2.205 ha. Nową osadę poddano regulacji. Wydzielono 462 placów budowlanych, pozostałe zaś rozległe tereny podzielono na 7 części, przeznaczając je dla wielkich zakładów fabrycznych.

Następne rozszerzenie granic miasta Łodzi dokonane zostało w roku 1839. Oto, co mówi o tej inkorporacji wspomniany już historyk Łodzi Flatt:

Szybki wzrost miasta, pomysłne rozgałęzienie się przemysłu rękodzielniczego, liczny ze wszech stron napływ zagranicznych fabrykantów, zwracały ciągle baczną uwagę rządu na Łódź, która wkrótce rozwinęła się długim pasmem na przestrzeni 5-wiorstowej. Niebawem też okazało się, że place, wydzielone systemem kolonialnym podczas pierwszej regulacji, są już niewystarczające i że dla systematycznej zabudowy miasta oraz dalszego jego rozwoju są nieodpowiednie. Wyłoniła się więc potrzeba powiększenia terytorjum Łodzi, urządzenia nowych rynków, ulic i placów, oraz dokonania nowej regulacji miasta.

Jakoż ówczesny gubernator cywilny mazowiecki, późniejszy prezes Heroldji Królestwa, hr. Franciszek Potocki, zwiedzając gubernję w latach 1838 i 1839, zwrócił szczególną uwagę na Łódź. Tu przekonał się o potrzebie rozszerzenia granic miasta, złożył więc na ręce namiestnika Królestwa wniosek w sprawie wcielenia do Łodzi obszarów leśnych, położonych w najbliższem sąsiedztwie miasta, a należących do leśnictwa rządowego Łaznów. Wskazane przez hr. Potockiego tereny leśne zajmowały przestrzeń 28 włók miary nowopolskiej. Namiestnik wyraził zgodę na rozszerzenie terytorjum Łodzi. Zajęcie lasu rządowego, wcielonego do Łodzi rozporządzeniem namiestnika, uskutecznił natychmiast. Obszar miasta wzrósł o 534 ha i wynosił łącznie 2.739 ha. Jesienią 1839 r. przedsięwzięto regulację terenów inkorporowanych, na wiosnę 1840 roku prace regulacyjne zostały ukończone.

O tem, jak wykorzystano owe tereny, dają pojęcie następujące dane: 1) urządzono narazie 300 placów budowlanych; 2) przeznaczono obszar 36-morgowy na założenie ogrodu spacerowego (obecny park Żelazny).

ka); 3) na rynek kościelny przeznaczono 15 mórg; 4) na rynek nowy — 10 mórg; 5) na cmentarz — 12 mórg; 6) na strzelnicę z ogrodem dla Towarzystwa Strzeleckiego — 8 mórg; 7) znaczne obszary przeznaczono na ogrody dla fabrykantów; 8) część terenów zarezerwowano na potrzeby władz miejskich.

Przyłączone obszary weszły w skład terytorjum Łodzi, jako szósta część składowa miasta, pod nazwą Nowej Dzielnicy. Na całość terytorjum miasta składały się wówczas następujące dzielnice: 1) Stare Miasto, 2) Osada Sukiennicza — zwana później Nowem Miastem, 3) Osada Tkacka, 4) Osada Prządnicza, 5) Osada Szlązaki, 6) Nowa Dzielnica. Na północ graniczyła Łódź z dobrami prywatnymi Radogoszcz i Łagiewniki, na wschód — z dobrami prywatnymi Stoki oraz rządowymi Widzew i Zarzew, na południe — z dobrami Chojny i Rokicie, na zachód — z dobrami prywatnymi Brus.

Rozszerzenie granic miasta Łodzi, dokonane w 1839 r., i związaną z tem drugą regulacją miasta ocenia Flatt, jako „najważniejszy może akt w historii Łodzi”. Była to — zdaniem wymienionego dziejopisarza — przepowiednia przyszłości Łodzi. „Imię hr. Franciszka Potockiego — mówi Flatt — chlubnie jaśnieje w rocznikach wzrastania Łodzi, a pełnomocnik i wykonawca jego planów przez sumienne i trafne wywiązanie się ze swego zadania zjednał sobie zaszczytne zadowolenie rządu i najwyższą wdzięczność mieszkańców, którzy wynurzyli mu uczucia swoje w ofiarowanym na pamiątkę memorjale, obejmującym ważniejsze fakta dopełnionej przez p. Rozwadowskiego regulacji”.

(Dok. nast.)

PROTOKÓŁ

1 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

(Dokończenie)

UCHWALONO:

V. W sprawie opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich:

Rada miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1173 z dnia 13 grudnia 1928 roku, postanawia:

1. pobierać od dnia ogłoszenia w Dzienniku Zarządu m. Łodzi zawiadomienia Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi o zatwierdzeniu właściwej uchwały Rady Miejskiej przez władze nadzorcze na mocy artykułu 25 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 roku o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) następujące opłaty za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich:

A. za chorych, zamieszkałych w łódzkim okręgu szpitalnym, a leczących się na rachunek własny lub na zlecenie urzędów państwowych względnie na rachunek Gminy Miejskiej Łódź na oddziałach ogólnych

a) za chorego chirurgicznego	zł. 8.—	dziennie
b) „ „ wewnętrzny	„ 6.50	„
c) „ „ skórno-wenerycznego	„ 6.50	„
d) „ „ płucnego w Sanatorjum w Chojnach	„ 8.50	„
e) „ dziecko w Sanatorjum w Łagiewnikach	„ 7.50	„

B. za chorych zamieszkałych poza łódzkim okręgiem szpitalnym, a leczących się na rachunek własny, na rachunek gmin lub też na rachunek Kas Chorych:

a) za chorego chirurgicznego	zł. 9.20	dziennie
b) „ „ wewnętrzznego	„ 7.50	„
c) „ „ skórno-wenerycznego	„ 7.50	„
d) „ „ płucnego w Sanatorjum w Chojnach	„ 10.—	„
e) „ „ dziecko w Sanatorjum w Łagiewnikach	„ 9.—	„

C. za chorych, leczących się na rachunek własny na salach oddzielnych:

w klasie I (pokoje 1-osobowe):

a) za chorego chirurgicznego	zł. 14.—	dziennie
b) „ „ wewnętrzznego	„ 13.—	„
c) „ „ wenerycznego	„ 13.—	„

w klasie II (pokoje 2-osobowe):

a) za chorego chirurgicznego	zł. 12.—	„
b) „ „ wewnętrzznego	„ 11.—	„
c) „ „ wenerycznego	„ 11.—	„

za utrzymanie własnej pielęgniarki na rachunek pacjenta

„ 8.— „

D. za osoby odosobnione przymusowo w Miejskim Domu Izolacyjnym:

a) za osobę dorosłą	zł. 6.—	dziennie
b) „ „ dziecko do lat 15	„ 3.—	„

Uwaga do punktu D: Osoby posiadające mieszkanie jedno i dwuizbowe zwalniane są od opłat;

2. pobierać za chorych, leczących się w szpitalach miejskich na rachunek Kasy Chorych m. Łodzi — w myśl p. 3 art. 43 ustawy z dnia 19 maja 1929 roku o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) — połowę rzeczywistych wydatków ponoszonych przez miasto na ich leczenie i utrzymanie;
3. zawrzeć z zarządami szpitali społecznych (im. małż. Poznańskich, „Anny Marji”, Ewangelickiego, Kochanówka i „Kocborów”) oraz z zarządami zakładów położniczych umowy w przedmiocie leczenia i utrzymania chorych, kierowanych do tychże szpitali wzgl. zakładów — wobec braku miejsc w szpitalach miejskich — przez Magistrat m. Łodzi;
4. zwalniać częściowo lub całkowicie od opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich niezamożnych mieszkańców m. Łodzi na wniosek istniejącej przy Wydziale Zdrowotności Publicznej Komisji Radzieckiej do zwalniania z opłat — w myśl ustawy z dnia 29 marca 1926 roku o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich w szpitalach publicznych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 214);
5. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VI. W sprawie opłat za świadczenia miejskich zakładów kąpielowych:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1174 z dnia 13 grudnia 1928 roku, postanawia:

1. ustalić z dniem 1 stycznia 1929 roku wysokość opłat za świadczenia miejskich zakładów kąpielowych, okazywane mieszkańcom m. Łodzi, w sposób następujący:

- a) za kąpiele w I Miejskim Zakładzie Kąpielowym przy ul. Wodnej Nr. 25:

za wannę I klasy zł. 1.80; za wannę II klasy zł. 1.25; za wannę II klasy dla pracowników miejskich oraz nauczycielstwa szkół powszechnych zł. 1.00; za łaźnię 40 gr.; za prysznic 40 gr.; za przecieradło 40 gr.; za ręcznik 20 gr.;

- b) za kąpiele w II Miejskim Zakładzie Kąpielowym przy ul. Szkolnej Nr. 11:

za wannę I klasy zł. 1.00; za wannę II klasy 75 gr.; za wannę II klasy dla pracowników miejskich oraz nauczycielstwa szkół powszechnych 30 gr.; za łaźnię 40 gr.; za prysznic 40 gr.; za przecieradło 40 gr.; za ręcznik 20 gr.;

2. zwalniać od wszelkich opłat za kąpiele, odwszenia i odkażenia osoby, sprowadzonych do miejskich zakładów kąpielowych przymusowo;
3. upoważnić Wydział Zdrowotności Publicznej do częściowego, lub całkowitego zwalniania niezamożnych mieszkańców m. Łodzi od opłat za świadczenia miejskich zakładów kąpielowych;
4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VII. W sprawie likwidacji sklepów, prowadzonych przez Oddział Zaopatrywania Wydziału Gospodarczego:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1131 z dnia 29 listopada 1928 roku, postanawia przyjąć do wiadomości:

- a) iż następujące 3 sklepy miejskie, prowadzone przez Oddział Zaopatrywania Wydziału Gospodarczego, zostały przekazane Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Łodzi, a mianowicie:

sklep Nr. 3 przy ul. Targowej Nr. 38 w dn. 22 września 1928 r.

sklep Nr. 6 przy ul. Aleksandrowskiej 28 w dn. 25 września 1928 r.

sklep Nr. 5 przy ul. Franciszkańskiej 15 w dn. 1 października 1928 r.

- b) iż Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Łodzi zapłaciła Magistratowi za znajdujące się w wyżej wymienionych 3 sklepach miejskich urządzenia sumę zł. 5.339,36 (sklep Nr. 3 — zł. 1.778,62, sklep Nr. 5 — zł. 1.588,42, sklep Nr. 6 — zł. 1.972,32), zaś za znajdujące się tamże towary zł. 9.168,77 (sklep Nr. 3 — zł. 2.152,85, sklep Nr. 5 — zł. 2.480,77, sklep Nr. 6 — zł. 4.535,15) czyli razem zł. 14.508,13;

- c) iż następujące 3 sklepy miejskie, a mianowicie: Nr. 1 przy ul. Narutowicza Nr. 32, Nr. 2 przy ul. Piotrkowskiej Nr. 273 i Nr. 4 przy ul. Kopernika Nr. 19 zostały zlikwidowane, pierwszy w dniu 23 listopada, zaś drugie dwa w dniu 28 listopada 1928 roku;

- d) iż lokale po zlikwidowanych 3 sklepach miejskich przy ul. Narutowicza Nr. 32, przy ul. Piotrkowskiej Nr. 273 i przy ul. Kopernika Nr. 19 zostały przez Magistrat zatrzymane i że zadysponuje niemi p. wiceprezydent St. Rapalski po zapoznaniu się z potrzebami poszczególnych Wydziałów Zarządu Miejskiego.

VIII. W sprawie umowy między Sp. Akc. „Łódzkie Wąskotorowe Elektryczne Koleje Dojazdowe”, a Sp. Akc. „Kolej Elektryczna Łódzka” w sprawie udogodnienia mieszkańcom m. Łodzi komunikacji tramwajowej na krańcach miasta:

1. Rozesłanie projektu umowy uznać za pierwsze czytanie;
2. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1204

z dnia 22 grudnia 1928 roku, zatwierdza w drugim i trzecim czytaniu.

UMOWE

pomiędzy Łódzkimi Wąskotorowymi Elektrycznymi Kolejami Dojazdowymi Sp. Akc., zwanymi dalej „Dojazdowymi”, a Koleją Elektryczną Łódzką Sp. Akc., zwaną dalej „Tramwajami”.

Tomasz Stożkowski i Jan Ring w imieniu Tramwai, nie uszczuplając w niczem przez zawarcie niniejszej umowy praw swoich, wpływających z umowy koncesyjnej z gminą miejską Łódź w dniu 23 czerwca 1923 roku zawartej, jak bezpośrednich w stosunku do tej gminy, tak i pośrednich w stosunku do Dojazdowych, i Wiesław Gerlicz w imieniu Dojazdowych, w celu udogodnienia mieszkańcom miasta Łodzi komunikacji tramwajowej na krańcach miasta, ustalając następujące wzajemnie obowiązujące warunki przewożenia pasażerów za biletami kombinowanymi na lat pięć od dnia 1 stycznia 1929 roku do dnia 1 stycznia 1934 roku.

§ 1.

Wprowadza się tak zwane bilety kombinowane, na których podstawie pasażerowie, jadący pociągami Dojazdowych od krańców miasta, będą mogli przesiąść się na pociągi Tramwajów, jak również przesiąść się raz jeden na liniach Tramwajów, a pasażerowie, jadący pociągami Tramwajów poza prawem jednorazowego przesiadania na liniach Tramwajów, będą mogli przesiąść się na pociągi Dojazdowych i dojechać do granic miasta Łodzi na odcinkach następujących linii Dojazdowych: Łódź — Zgierz do przystanku Radogoszcz, Łódź — Aleksandrów do przystanku Zabieniec, Łódź — Pabjanice do Kolei Obwodowej i na linii Łódź — Konstantynów do przystanku Brus, na tej zaś ostatniej, o ile nie zostanie dokonany wykup odcinka tej linii od ulicy Cmentarnej do Zdrowia, czy to przez Miasto lub Tramwaje, na zasadzie umowy z dnia 13 października 1910 roku, zawartej między Magistratem miasta Łodzi i Dojazdowymi.

§ 2.

Bilety kombinowane obecnie w cenie 30 (trzydziestu) groszy sprzedawane będą przez Dojazdowe, jak i przez Tramwaje, z której to ceny 20 (dwadzieścia) groszy przypada Tramwajom, zaś 10 (dziesięć) groszy — Dojazdowym.

Bilety te do sprzedaży dostarczają sobie strony wzajemnie, a mianowicie: Dojazdowe dostarczają Tramwajom bilety do sprzedaży pasażerom, którzy wsiadają do pociągów Tramwajów i dojeżdżają do wymienionych w § 1 niniejszej umowy krańców miasta, przesiadając na pociągi Dojazdowych, zaś Tramwaje dostarczają Dojazdowym bilety do sprzedaży pasażerom, którzy wsiadają do pociągów Dojazdowych w obrębie ich odcinków, wymienionych w § 1 niniejszej umowy i przesiadają do pociągów Tramwajów.

Tak Dojazdowe, jak i Tramwaje obowiązują się mieć zapas biletów kombinowanych, wystarczający conajmniej na jeden rok.

Tramwaje zamówią narazie bilety kombinowane dla Dojazdowych, według wzoru ustalonego, koloru zielonego, w ilości pięciu milionów sztuk w stu serjach po 50.000 sztuk z numeracją od 50.001 do 100.000 każda, natomiast Dojazdowe zamówią dla Tramwajów bilety według ustalonego

wzoru, koloru białego, w ilości dziesięciu milionów sztuk w dwustu serjach po 50.000 sztuk z numeracją od 1 do 50.000 każda.

Ustalone przez strony wzory biletów kombinowanych dołącza się do niniejszej umowy. Dojazdowe poniosą kosztą biletów kombinowanych, które będą sprzedawane przez nie, zaś Tramwaje poniosą kosztą biletów kombinowanych, które będą sprzedawane przez nie.

§ 3.

W razie podwyższenia taryfy przejazdowej którejkolwiek ze stron, nastąpi również zmiana opłaty za bilety kombinowane w tym samym stosunku procentowym. Wszelkie zmiany taryfy mogą być wprowadzone tylko od pierwszego dnia następnego miesiąca po wzięciu w tym przedmiocie decyzji przez jedną lub drugą stronę, a to ze względu na konieczność sporządzenia remanentu biletów w myśl § 9 ust. 2 niniejszej umowy.

§ 4.

Celem zapoczątkowania wydawania biletów, oraz dla uniknięcia rachunków. Tramwaje dostarczają Dojazdowym bezpłatnie jednorazowo jeden milion sztuk biletów kombinowanych i otrzymują od Dojazdowych wzamian, również bezpłatnie, dwa miliony sztuk takich biletów. Następnie w miarę potrzeby tak Tramwaje, jak i Dojazdowe, będą u siebie nawzajem kupowały bilety kombinowane w ten sposób, że Tramwaje płacić będą Dojazdowym po 10 (dziesięć) groszy za bilet kombinowany, zaś Dojazdowe Tramwajom — po 20 (dwadzieścia) groszy za bilet kombinowany.

Bilety kombinowane będą wprowadzone z dniem 1 stycznia 1929 r.

§ 5.

Sprzedaż biletów kombinowanych pasażerom tak w pociągach tramwajowych, jak w pociągach Dojazdowych, rozpoczynać się będzie o godzinie 6-ej i trwać powinna do godz. 22-ej.

Bilety kombinowane ważne będą tylko na dzienne pociągi obu stron, kursujące do godz. 22-ej.

§ 6.

Konduktorzy Dojazdowych winni przy wydawaniu biletów kombinowanych przekreślać na bilecie ołówkiem chemicznym: kraniec miasta, od którego pasażer jedzie, oraz dzień i godzinę, o której bilet został wydany. kreśląc przytem godzinę ubiegłą, jeśli do następnej brak więcej niż 30 (trzydzieści) minut, lub godzinę następną, jeśli do tej godziny brak mniej niż 30 (trzydzieści) minut.

Konduktorzy Tramwajowi winni przy wydawaniu biletów kombinowanych dziurkować numer linii, na której bilet został wydany, kierunek pociągu, dzień, miesiąc i godzinę oraz kraniec miasta (§ 1 umowy), do którego pasażer dąży. Przy dziurkowaniu godziny konduktorzy Tramwajów powinni postępować w analogiczny sposób, jak ustalono w ustępie 1 niniejszego paragrafu.

§ 7.

Wszelkie przesiadania się, do których uprawnieni są posiadacze biletów kombinowanych, powinny odbyć się łącznie w ciągu jednej i pół go-

dziny po czasie, oznaczonym na bilecie. Posiadacz biletu kombinowanego uprawniony jest do przejazdu po liniach Dojazdowych tylko III klasą.

§ 8.

Dojazdowe obowiązują się utrzymywać na liniach swych w obrębie miasta Łodzi, to jest, na odcinkach: Łódź—Radogoszcz, Łódź—Żabieniec, Łódź—Kolej Obwodowa i Łódź—Bruss od godziny 6-ej do godziny 22-ej ruch pociągów w odstępach czasu nie dłuższych niż 10 minut.

§ 9.

Dojazdowe i Tramwaje zobowiązują się dostarczać sobie wzajemnie co tydzień dane statystyczne, dotyczące ilości sprzedanych w ubiegłym tygodniu biletów kombinowanych, przyczem okres tygodniowy rozpocząć się będzie zawsze w niedzielę o godzinie 6-ej, a kończyć — w sobotę o godzinie 22-ej.

Niezależnie od tego strony zobowiązują się do sporządzenia ostatniego dnia każdego miesiąca i przesyłanie sobie wzajemnie w terminie do dnia 3 następnego miesiąca włącznie, remanentu biletów kombinowanych, pozostałych do sprzedaży tak w remizie, jak i u konduktorów, na zasadzie faktycznego stanu, stwierdzonego przez obliczenie biletów.

§ 10.

Jeżeli przed 1 stycznia 1933 roku umowa niniejsza nie będzie wypowiedziana, przedłuży się automatycznie na następne 5-lecie i tak dalej.

§ 11.

Umowa została spisana w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których 1 przeznaczony jest dla Dojazdowych, a drugi dla Tramwajów, trzeci dla Magistratu m. Łodzi. Koszty, związane z niniejszą umową, jako to należności skarbowe i opłaty stemplowe, ponoszą obie umawiające się strony po połowie.

§ 18 umowy koncesyjnej z dnia 23 czerwca 1923 roku obejmuje bilety kombinowane, lecz tylko w tej części ceny biletów, która przypada Tramwajom.

§ 12.

Umowa niniejsza obowiązuje obie strony w stosunku do Gminy Miasta Łodzi, tak samo jak wiąże je pomiędzy sobą.

Wprowadzenie jej w życie oraz zmianę warunków uzależnia się od akceptacji Magistratu i Rady Miejskiej miasta Łodzi, co nie przeszkadza wprowadzenie biletów kombinowanych już od dnia 1 stycznia 1929 roku, jak postanowiono wyżej w § 4.

(W głosowaniu brało udział 66 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

IX. W sprawie wstrzymania wzrostu komornego za mieszkania jedno- i dwuizbowe.

Rada Miejska wzywa Magistrat do przedsięwzięcia odpowiednich kroków celem wstrzymania na drodze ustawodawczej z dniem 1 stycznia 1929 roku wzrostu komornego od mieszkań jedno- i dwuizbowych.

X. W sprawie wstrzymania eksmisji z mieszkań jedno- i dwuizbowych:

Rada Miejska wzywa Magistrat do zwrócenia się do Rządu, aby podczas okresu zimowego wstrzymane było wydawanie eksmisji dla jedno- i dwuizbowych mieszkań.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 23 min. 5 posiedzenie zamyka.

PROWADZĄCY PROTOKÓŁ:

(—) P. Rundo.

PRZEWODNICZĄCY:

(—) Inż. J. Hoicgreber.

RADNI-SEKRETARZE:

(—) A. Cvrański.

(—) J. Golański

SPRAWOZDANIE

**Oddziału Sanitarnego przy Wydziale Zdrowotności Publicznej
za m. listopad 1928 r.**

I. Oględziny sanitarne.

Liczba dokonanych oględzin sanitarnych:

A. Nieruchomości w miesiącu sprawozdawczym — 1.123, w miesiącu poprzednim — 1.008.

B. Miejsc sprzedaży w mies. sprawozd. — 749, w miesiącu poprzednim — 521.

C. Przedsiębiorstw i zakładów w miesiącu sprawozdawczym — 300, w miesiącu poprzednim — 283.

D. Przesłano do analizy 18 prób artykułów spożywczych. Zakwestjonowaniu uległo 7 prób.

W listopadzie dokonano o 245 oględzin sanitarnych więcej, niż w październiku

E. Sporządzono protokółów w mies. sprawozd. — 470, w miesiącu poprzednim — 402.

F. Załatwiono spraw dobrowolnie w mies. sprawozd. — 1.217, w mies. poprzednim — 950.

II. Stan zdrowotny miasta.

a) Dur plamisty — 1 (2), dur brzuszny — 62 (76), czerwonka — 2 (—), płońca — 116 (129), paratyfus — 1 (—), błonica — 85 (80), róża — 18 (10), dżetwica karku epid. — 3 (1), gorączka połogowa — 3 (6), odra — 110 (68), krztusiec — 19 (13), ospa wietrzna — 5 (3).

Stwierdzony w październiku przypadek duru plamistego wydarzył się przy ul. Brzezińskiej 98. Dochodzenie stwierdziło, iż ostatnio chory miał styczność z chorym na tyfus plamisty, zamieszkałym przy ul. Brzezińskiej 79.

W związku z tym wypadkiem przeprowadzona została systematyczna dezynfekcja i dezynsekcja całego domu, przyczem wszystkich mieszkańców tego domu poddano kąpeli i odwszeniu.

Miesiąc sprawozdawczy zaznaczył się zmniejszeniem liczby przypadków duru brzuszego i płonicy, natomiast wzrosła liczba zachorowań na odrę, błonicę i różę.

b) Zgony na choroby ostro-zakaźne: Dokonano oględzin zwłok w listopadzie 69, w październiku 72.

III. Walka z chorobami zakaźnymi.

1) Przeprowadzono szczepienia przeciwtyfusowe w postaci pigułek u otoczenia chorych — 237 (212) osób; ogółem u 237 (w miesiącu poprzednim u 490 osób).

2) Zbadano w Instytucie Badawczym wodę pod względem chemicznym ze studziń 57 (43), z tego było zdalnych do picia 13 (16), zdalnych do picia po przegotowaniu — 23 (12), niezdatnych do picia — 14 (12), szkodliwych dla zdrowia — 7 (3).

3) Zbadano w Pracowni Bakterjologicznej wodę pod względem bakterjologicznym ze studziń — 35 (39).

4) Dokonano nocnych oględzin sanitarnych — 5 (4).

5) Skontrolowano dołów biologicznych — 103 (113).

IV. Działalność poszczególnych instytucji Oddziału Sanitarnego.

1. MIEJSKA IZBA ODKAŻAJĄCA.

a) Dokonano odkażeń po chorobach — 254 (227), w ubikacjach — 459 (488), o pojemności — 14.149 (13.300) m³.

b) Odkażono rzeczy 295 sztuk, wagi 746.5 kg. (w miesiącu poprzednim — 296 sztuk wagi 1.062 kg.).

2. ZAKŁADY KĄPIELOWE.

a) I Miejski zakład kąpielowy przy ul. Wodnej 25: wykąpano osób — 14.633 (13.951), ostrzyżono — 100 (10), odwieszono — 50 (16).

b) II Miejski zakład kąpielowy przy ul. Szkolnej 11: wykąpano osób — 13.153 (10.044), ostrzyżono — 359 (360), odkażono — 8.816 (6.636).

3. DOM IZOLACYJNY.

a) przyjęto z powodu podejrzenia na tyfus plamisty osób — 11 (6), ilość dni izolacyjnych wynosi — 52 (6), wypisano do domu po ukończeniu okresu izolacji osób — 12 (6), na miesiąc następny, t. j. grudzień pozostało osób — 5 (6).

4. MIEJSKA PRACOWNIA BAKTERJOLOGICZNA.

Dokonano badań — 1.198 (1.193).

5. SEKCJA DO WALKI Z JAGLICĄ.

a) Zgłosiło się chorych na oczy do zbadania po raz 1-szy — 480 (913), b) zaopiniowano chorych na jaglicę — 24 (175), z tego zarejestrowano nowych zachorowań na jaglicę — 16 (—).

6. SEKCJA DO WALKI Z RAKIEM.

Zgłosiło się do zbadania osób — 46 (77), stwierdzono nowotworów złośliwych — 5 (6), skierowano do leczenia szpitalnego — 5 (4), skierowano do leczenia radem — 1 (1), roentgenem — (1). Dokonano badań pomocniczych — 9 (12).

V. Propaganda.

Komunikaty w pismach codziennych umieszczano co parę dni, za pośrednictwem Oddziału Prasowego, w sprawie kar za uchybienia sanitarne i t. p.

VI. Wywód.

Listopad charakteryzuje:

1) Poprawa stanu sanitarnego pod względem zachorowań na dur brzuszny i płonicę. Ilość przypadków duru brzusznego spadła do 62 wobec 76 w październiku i 93 we wrześniu, płonicy zaś do 116 wobec 129 w październiku i 140 we wrześniu.

BIULETYN STATYSTYCZNY.

Opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi.

Statystyka sprzedanych w Łodzi pasażerskich biletów kolejowych.

Okres sprawozdawczy	Liczba sprzedanych biletów					
	Ogółem	w tem		Bilety cywilne wg. klas.		
		cywilnych	wojsk.	I	II	III
Dane za 1928 rok (10 miesięcy)						
Styczeń	147.076	146.695	381	368	5.485	140.842
Luty	147.800	147.464	336	361	4.982	142.121
Marzec	160.912	160.552	360	350	5.760	154.442
Kwiecień	193.751	192.873	878	328	6.850	185.689
Maj	214.415	214.018	397	294	17.927	195.797
Czerwiec	241.670	240.233	1.437	290	21.506	218.437
Lipiec	299.899	297.917	1.982	320	26 641	270.956
Sierpień	255.836	254.488	1.348	287	22 837	231.364
Wrzesień	176.846	175.385	1.461	218	14 704	160.463
Październ.	164 681	163.058	1.623	218	12 695	150.145
Listopad *)	141.575	140.255	1.320	258	11 077	128.920

*) Oprócz biletów sprzedanych przez „Orbis”.

KRONIKA MIEJSKA.

Prace statystyczne m. Łodzi

W dniu 29 stycznia r. b. odbyło się posiedzenie delegacji Wydziału Statystycznego, w którym wzięli udział: mec. J. Adamowicz, radny S. Dietrich, M. Hertz, J. Małecki, dr. S. Skalski, M. Helman, nac. Wydz. Statystycznego E. Rosset i refer. S. Dowbór.

Po wysłuchaniu referatu naczelnika Rosseta, delegacja zaakceptowała wniosek Wydziału w sprawie zaprowadzenia systematycznej rejestracji wypadków na tle ruchu kołowego. Postanowiono zwrócić się do władz policyjnych i pogotowia o współdziałanie w tej mierze z Wydziałem Statystycznym.

Następnie postanowiono przekazać Inspektorowi Szkolnemu formularze ankiety o warunkach mieszkaniowych nauczycielstwa szkół powszechnych w Łodzi z prośbą o wezwanie nauczycieli do wypełnienia tych formularzy w terminie najdalej 2-tygodniowym.

Na wniosek d-ra S. Skalskiego, postanowiono poruszyć u właściwych czynników sprawę uporządkowania na terenie Łodzi nazw ulic i numeracji domów. W dyskusji podniesiono, iż sprawa ta ma dla Wydziału Statystycznego doniosłe znaczenie i że obecnie, wobec zbliżającego się terminu powszechnego spisu ludności, uregulowanie tych rzeczy jest nieodzowne.

W końcu omówiono sprawę statystyki ruchu budowlanego i w myśl propozycji p. M. Hertza postanowiono uzupełnić badania z tej dziedziny przez wprowadzenie do sprawozdań miesięcznych danych o wielkości nowych budowli, służących dla celów przemysłowych i handlowych.

Przewodniczył w zastępstwie nieobecnego przewodn. Wydziału ławnika Joela — p. M. Hertz.

Kolonja mieszkaniowa na Polesiu Konstantynowskim. Dnia 1-go b. m., jako w terminie przewidzianym w umowie, zawartej między Magistratem a przedsiębiorcami w sprawie budowy kolonji mieszkaniowej na Polesiu Konstantynowskim, komisja magistracka pod przewodnictwem p. ławnika Izdebskiego dokonała inspekcji wykonanych budowli. Komisja stwierdziła, iż wszystkie domy są ukończone, poza drobnymi robotami, jako to: przy budowie kominów, sklepień w klatkach schodowych, umocowaniu rynien i t. d. Budowa murów, pokrycia dachów i sklepienia zostały już wykonane.

Zgodnie ze złożonemi przez przedstawicieli firm: „Katebe” i „I. Tyl-ler”, które budowę tę prowadzą, oświadczeniami, budowa 20 domów kolonji mieszkaniowej zostanie ukończona całkowicie w pierwszej połowie b. m. w stanie surowym.

Komisja sporządziła protokół, ustalający stan wykonanych robót, który przedłożony zostanie Komitetowi Budowy Domów Mieszkalnych. Przejęcie przez Magistrat budynków nastąpi po dokonaniu przez przedsiębiorców wszystkich robót kosztorysowych.

Kursy dla wywiadowczyń przeciwgruźliczych. Zgodnie z uchwałą Rady Sekcji do walki z gruźlicą, w dniu 5 b. m. otwarte zostały kursy teoretyczne dla sanitariuszek i wywiadowczyń przeciwgruźliczych. Wykłady odbywać się będą 4 razy tygodniowo w czasie od 5 b. m. do 5 marca w lokalu szkoły powszechnej przy ul. Zielonej Nr. 32. Prelekcję inauguracyjną wygłosiła p. dr. Szusterowa na temat „Rola higienistki w poradni”. Pozatem wykłady prowadzić będą pp. dr. Mittelstaedt, dr. Margolisowa, dr. Rejterowski i inni.

Walka z jaglicą. Pod przewodnictwem p. dr. Sokołowskiego odbyło się posiedzenie Rady Sekcji do walki z jaglicą, poświęcone w najważniejszej części dyskusji nad sprawozdaniem z działalności miejskiej przychodni przeciwjagliczej w roku 1928.

Sprawozdanie to odczytał p. dr. Schweig, podając szereg interesujących cyfr i dat, ilustrujących intensywność prowadzonej przez Sekcję walki z jaglicą. Liczba udzielonych w 1928 r. porad, według sprawozdania, wyniosła 23.904; w tem było dorosłych 10.713 i dzieci 13.191. Zgodnie z obowiązującymi rozporządzeniami sanitarnymi z dn. 1 czerwca 1928 r. Sekcja rozpoczęła rejestrację nowych chorych na jaglicę, których naliczono 2.571. Z tej liczby w poradni miejskiej leczą się 1.134 chorych (44,1%), w szkołach dla dzieci jagliczych — 402 dzieci (19,5 procent), około 25% — w Kasie Chorzych, reszta zaś prywatnie. Tym więc sposobem około 65 proc. chorych leczą się na koszt samorządu.

Wśród zarejestrowanych chorych na jaglicę stwierdzono: mieszkających w 1-pokoj. mieszk. — 78,2 proc., w 2-pokoj. mieszk. — 16,4 procent, w 3-pokoj. mieszk. — 5,1%, w 4-pokojowych mieszk. — 0,2%, w 5-pokojowych mieszk. — 0,1 proc.

Jak wykazuje więc powyższe zestawienie, jaglica jest chorobą społeczną, której natężenie znajduje się w prostej zależności od stopnia ogólnego dobrobytu, mierzonego m. in. stosunkiem powierzchni mieszkaniowej do ilości zamieszkujących ją osób.

Odwiedzin domowych w 1928 r. przeprowadziła Sekcja do walki z jaglicą 1.563; zgłosiło się do poradni 3.860 osób, z tego dobrowolnie 2.129 osób.

Po dyskusji nad sprawozdaniem p. dr. Schweiga, omawiana była sprawa opieki nad dziećmi jagliczemi w prywatnych zakładach zam-

kniętych. Postanowiono zwrócić się do Kuratorium Okręgu Szkolnego z prośbą o przeprowadzenie ewidencji dzieci jagliczych w szkołach prywatnych oraz w chederach; gdyby zaś to okazało się niemożliwe, Rada przeprowadzi podobną rejestrację we własnym zakresie, w trybie specjalnego zarządzenia.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od dnia 27-go stycznia do 2 lutego r. b. włącznie, zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki chorób zakaźnych:

Dur brzuszny 4 przyp. (2), płonica 12 przypadków (13), błonica 23 przypadki (21), odra 16 przypadków (18), róża 3 przyp. (2), krztusiec 1 przypadek (4), gorączka połogowa 8 przyp. (3) ospa wietrzna — przypadków (2).

Ogółem zanotowano w tygodniu ubiegłym 67 przypadków, w tygodniu poprzednim 65 przypadków.

W sprawie woźnych szkół powszechnych. Wobec ukazujących się w niektórych dziennikach łódzkich nieodpowiadających prawdzie informacji w sprawie sytuacji woźnych szkół powszechnych, Wydział Oświaty i Kultury nadsyła nam następujące wyjaśnienia:

Dnia 22 listopada 1928 r. Magistrat zatwierdził regulamin dla służby szkolnej, w którym uwzględnił szereg zmian na korzyść woźnych. Zmiany te, w zależności od możliwości budżetowych, zostały wprowadzone w życie niezwłocznie lub są przewidywane w budżecie na rok 1929/30 i wejdą w życie z dn. 1 kwietnia r. b. Do takich zmian należy m. in. podniesienie stopnia służbowego, uznanie za normę pracy lokalu do 7 sal wykładowych łącznie z dodatkowymi ubikacjami, przestrzeganie ogólnej zasady 8-godzinnego dnia pracy, podwyższenie wynagrodzenia za pracę w godzi-

nach popołudniowych i wieczorowych i t. d.

Na konferencjach, które odbywały się uprzednio w Wydz. Oświaty i Kultury, przedstawiciel jednego ze związków zawodowych, reprezentujący drobną grupę woźnych, wysunął szereg postulatów, których urzeczywistnienie zależne jest naogół od uregulowania stosunków służbowych wszystkich pracowników

miejskich w drodze ustawodawczej (czy też w drodze Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej). Niektóre zaś z tych postulatów, po ew. ich zrealizowaniu, sprowadziłyby czynności służby w szkołach do rzędu fikcji, zaś samych woźnych do roli statystów i figurantów. Oczywiście postulaty tego rodzaju nie mogły być przez Magistrat uwzględnione.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

SAMORZĄD STOLECZNY.

Rada Opieki Moralnej.

W sali posiedzeń Magistratu odbyło się zebranie ogólne zarządu Rady opieki moralnej nad młodzieżą w wieku szkolnym przy wydziale oświaty i kultury Magistratu m. st. Warszawy.

Przewodniczący Rady przedstawił zebranym sprawozdanie z działalności prezydium w roku ub. Ze sprawozdania tego wynika, że Rada opieki moralnej dążyła do podniesienia kultury młodzieży przez dostarczenie jej odpowiednich rozrywek, z drugiej strony usiłowała przeciwdziałać wpływowi, działającym destrukcyjnie na młodzież.

Urządzała więc Rada przedstawienia dla młodzieży w teatrach; w roku ub. urządzono 17 przedstawień teatralnych. W bieżącym roku szkolnym było takich przedstawień już 7.

Przeciwdziałanie wpływowi ujemnym na młodzież odbywa się zapomocą komisji okręgowych o charakterze terytorjalnym, w których pracuje około 200 osób. Głównym terenem działania komisji okręgowych są kinematografy i kabarety, nad którymi członkowie komisji wykonują perijodyczną kontrolę. Dzięki współdziałaniu Starostwa Grodzkie-

go z Radą opieki moralnej, osiągnięto na tem polu znaczne rezultaty.

Z innych prac Rady wymienić należy ulepszenie organizacji wymiany podręczników szkolnych, wyjednanie u władz państwowych przepisów, normujących zachowywanie się na plażach, poczynienie starań w sprawie zlikwidowania tak zw. „aparatów szczęścia” w kinach itp.

Po wyczerpaniu sprawozdania p. przewodniczący nakreślił obraz zamierzeń Rady na przyszłość. Ma ona więc roztoczyć nadzór nad czytelnictwem młodzieży, korzystającej z wypożyczalni publicznych, organizować odczyty dla rodziców, roztoczyć pieczę nad życiem pozaszkolnym młodzieży i t. d.

Regulacja Warszawy.

W roku bieżącym rozpoczęte będzie regulowanie wylotów miasta, t. j. arteryj komunikacyjnych, prowadzących za miasto, mianowicie: Wolskiej, Grójeckiej, Żąbkowskiej i Puławskiej. Regulacja będzie polegała na ułożeniu jezdnii z kostki granitowej, zamiast obecnego kamienia polnego. Oprócz tego poszerzona będzie jezdnia na ulicy Żąbkowskiej. Na każdej z tych ulic roboty będą wykonane na przestrzeni po 4.000 metrów kw. Pozostała część wykonana będzie w latach następnych.

Roboty rozpoczną się od środka miasta w stronę wylotów, t.j. poczynając od istniejących ulepszonych bruków.

Miejski podatek inwestycyjny na budownictwo szkolne.

Komisja regulaminowo - prawna Rady Miejskiej zaaprobowała na ostatniem posiedzeniu wniosek Magistratu w sprawie poboru podatku inwestycyjnego, którego wpływy mają być użyte na pokrycie wydatków, związanych z budową gmachów szkolnych.

Podatek ten będzie wprowadzony na zasadzie art. 21 ustawy o finansach komunalnych. Magistrat sięgnął do niewykorzystanego dotąd źródła dochodowego, gdyż cały ciężar pokrywania tego wydatku spada obecnie na miasto.

Omawiany podatek ma być pobierany w formie dodatków: 1) do podatku od nieruchomości, 2) do podatku od gruntów, 3) do podatku od lokali, 4) do dodatku komunalnego do ceny świadectw przemysłowych (patentów).

SUWAŁKI.

Rada Miejska uchwaliła przystąpić do budowy nowoczesnej elektrowni, wyposażonej w najlepsze urządzenia wewnętrzne. Koszt budowy wyniesie ok. 1.500.000 zł.

Postanowiono również zaciągnąć pożyczki w sumie 30.000 zł. na budowę stadionu miejskiego i w sumie 120.000 zł. na budowę dwóch szkół powszechnych.

WILNO.

W Starostwie Grodzkiem odbyła się konferencja, mająca na celu zaznajomienie właścicieli nieruchomości z dokonywanem przez Starostwo łącznie z Magistratem opisywaniem wszystkich posesyj, położo-

nych na terenie miasta. Starosta szczegółowo nakreślił plan akcji, zmierzającej do doprowadzenia posesji do stanu sanitarnego i estetycznego wyglądu. W razie niewykonania w przepisany termin koniecznego remontu, będzie on dokonany na koszt właściciela posesji w trybie postępowania przymusowego.

Magistrat m. Wilna otwiera w najbliższych dniach komunalną kasę pożyczkowo-oszczędnościową.

SOSNOWIEC.

W ostatniem 10-leciu wybudowano w Sosnowcu ogółem 285 budynków, liczących 2.332 ubikacji, z których część przeznaczono na lokale handlowe, przemysłowe i t. p. W tym samym czasie przybyło w Sosnowcu stałej ludności 12.479 osób. Niewspółmierny ten stosunek przyrostu mieszkań do wzrostu ludności wywołuje niesłychany głód mieszkaniowy.

BĘDZIN.

Komunikacja tramwajowa na nowej linii między Będzinem a Czeladzią będzie otwarta około 20 b. m. Nowa linja tramwajowa będzie miała doniosłe znaczenie, łącząc Zagłębie z Czeladzią, która będąc ważnym ośrodkiem przemysłowym, dotychczas nie posiadała żadnej linii komunikacyjnej.

KOŁO.

Odbyły się wybory do Rady Miejskiej w Kole. Udział ludności w głosowaniu był stosunkowo liczny. Wynik wyborów jest następujący: B .B. — 3 mandaty, Poalej-Sion—prawica — 2, Bund — 1, P.P.S. — 1, Poalej-Sion—lewica — 4, Zjednoczenie gospodarcze — 5, Ch. D. — 5, Żyd. Blok narodowy — 2, ortodoksi — 1.

KŁODAWA.

W dniu 27 stycznia 1929 roku odbyły się wybory do Rady Miejskiej.

skiej m. Kłodawy z następującym wynikiem:

Lista Nr. 3 (Polska Partja Socjalistyczna) uzyskała 4 mandaty; lista Nr. 2 (Chrześcijańsko - Rolniczo-Przemysłowa) — 5 mandatów; lista Nr. 4 (żydowska) — 3 mandaty.

SOKÓŁKA.

P. wojewoda białostocki rozwiązał Radę Miejską w Sokółce, ponieważ wykazywała brak żywotności, nie interesując się wcale najważniejszymi sprawami mieszkańców miasta.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel dorożki samochodowej **Nr. 76 ŁD. 571, Jan Wojtczak i S-ka**, zamieszkały przy ulicy **Kilińskiego Nr. 85** z dniem 29 września 1928 r. zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji, na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższem komunikujemy, że o ile do dnia 29 marca 1929 roku nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 69 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy zł. 37.50 w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel dorożki samochodowej **Nr. 135 ŁD. 80245, Stefan Miklaszewski**, zamieszkały przy ul. **Rjtera Nr. 28** z dnem 4 października 1928 r. zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższem komunikujemy, że o ile do dnia 4 kwietnia 1929 r. nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 67.— po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel dorożki samochodowej **Nr. 34 ŁD. 1475, Józef Joński**, zamieszkały przy ul. **Piasecznej Nr 15** z dnem 20 listopada 1928 r. zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji, na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższem komunikujemy, że o ile do dnia 20 maja 1929 r. nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 37.50 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel dorożki samochodowej **Nr. 101 ŁD. 1390, Samuel Wajs** zamieszkały przy ul. **Lipowej Nr. 27** z dniem 23 listopada 1928 r. zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższem komunikujemy, że o ile do dnia 23 maja 1929 roku nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 90 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi Wydział Gospodarczy ogłasza konkurs na dostawę większych ilości następujących artykułów żywnościowych:

- a) mąki pszennej 40,
- b) „ „ „ zytnej 7000,
- c) kaszy jęczmiennej,
- d) grochu „Victorja”.

Oferty uprasza się składać w Wydziale Gospodarczym, Plac Wolności 14, pokój 36, wraz z próbkami towarów w terminie do dnia 12. lutego 1929 r., godz. 12-ta.